

Posudek oponentky bakalářské práce

Martin Blahník. 2019. *Nacionalismus v politice Izraele*. 41 stran.

Martin Blahník zvolil pro svou bakalářskou práci relevantní, byť poměrně hodně zpracované téma. Nacionalismus, jeho konfliktní potenciál a vliv v politice, zvláště pak na Blízkém východě, patří k dosti prodiskutovaným otázkám. Prostor pro vlastní výzkum je tak značně omezen, nicméně na úrovni bakalářské práce to není zase takový problém. Autor se navíc soustředí na vládní izraelské politické strany a projevy nacionalismu v jejich programech, prohlášeních čelních představitelů apod., což otevírá možnosti, jak téma relativně originálně uchopit. Cílem práce je analyzovat, jak se nacionalismus projevuje v politice Izraele a jak ovlivňuje izraelsko-palestinský konflikt (s. 8–9). Takto široce vymezený cíl pak Martin Blahník specifikuje tím, že určuje proměnné, které při analýze bude sledovat. Jedná se o ideologicko-historické kořeny politických stran a otevřenou podporu sionismu a jeho aktivní prosazování v politické činnosti (s. 9). Teoreticky je práce ukotvena koncepcí sionismu Theodora Herzla, kterou autor porovnává s jejími modernějšími modifikacemi.

Po obsahové stránce bych k práci měla několik připomínek. První z nich se týká teoretické kapitoly, jejíž struktura není příliš logická. Autor zde nejprve obecně definuje nacionalismus, ale zároveň už rozebírá i historické okolnosti vzniku státu Izrael. Specifika izraelského případu by měla být uvedena až v následující části práce. V teoretické kapitole se objevují také hypotézy o nacionalismu a válce Stephena Van Every, které autor označuje za „pomocná vodítka“ (s. 15). K čemu konkrétně tato vodítka budou sloužit, není jasné vzhledem k tomu, že v práci nenajdeme vysvětlení metodologie, a ani v úvodu o hypotézách není zmínka. Následuje podkapitola o sionismu (1. 2) a další podkapitola o vývoji a roli sionismu (1. 3), která by logicky měla být součástí podkapitoly 1. 2. Závažnější poznámka se však vztahuje k samotnému naplňování stanoveného cíle práce. Zatímco druhá kapitola se věnuje ideologicko-historickým kořenům izraelských politických stran, třetí kapitola by měla analyzovat podporu sionismu a jeho aktivní prosazování v jejich politické činnosti. Na tuto zcela klíčovou část práce však autorovi nezbylo mnoho prostoru (4,5 stránky). Stručně vyjmenovává hlavní spouštěče izraelsko-palestinského konfliktu, u vybraných politických stran shrnuje dominantní témata předvolební kampaně v roce 2013 na základě náhodně vybrané studie (s. 30) a nakonec na jedné stránce (s. 33) najdeme dosti nesourodý popis obsahu programových prohlášení 3 vybraných stran/koalic z roku 2015. Závěry, které pak autor uvádí, působí přinejmenším nepodloženě.

Z formálního hlediska hodnotím práci jako průměrnou. Poměrně často (téměř na každé stránce) se v ní vyskytují gramatické a typografické chyby a překlepy (malá/velká písmena, skloňování, jména, interpunkce, nezarovnaný text atd.) – např. s. 9, 10, 11, 12, 14, 15 atd. Citační normu autor používá veskrze správně, ale doporučila bych přesněji rozdělit použité zdroje, protože ne všechny uvedené internetové zdroje patří mezi prameny (např. zprávy BBC). Kvalitu práce by určitě zvýšilo větší množství zahraniční odborné literatury. Autor by pak možná přehodnotil své tvrzení, že nacionalismus jako příčina konfliktů patří k neprobádaným oblastem. Naopak se jedná

o častý předmět výzkumu, a to zejména ve vztahu k etnickým konfliktům, čímž se zabývá např. Michael Brown, Anthony Smith, Stefan Wolff atd.

Celkově považuji práci Martina Blahníka za potenciálně slibnou z hlediska jejího původního záměru, který však autor bohužel nedokázal či nestačil plně zrealizovat. Navzdory této skutečnosti i dalším připomínkám uvedeným výše však ještě bakalářskou práci doporučuji k obhajobě.

V Hradci Králové dne 20. května 2019

Lenka Špičánová